

Ljubavni soneti

jasna melvinger

NE BIH BILA KADRA NITI UMRIJETI

*Ne bih bila kadra niti umrijeti
Da među riječima trijeskom ne rušiš
Što smijeh ne obasja, čime ne zaprijeti
Pustoš. Što bilo mukom ne priguši*

*Tek jabuka rajska pod glasom božijim
Bez tebe svijet je. Niti čadi špiljske
Ni skerletnog žiga, ni slova ožilj-
ka. Nasrtaju sna i udaru zbilje*

*Il' sebe zanijekah il' sa žarom živjeh
Kad pod kolom pjesme bijah mlivo riječi
Svojom ćeš zvijezdom u noć mi zasječi*

*Il' brazdom u kori nek ostari vijek
Ništa med' slovima bez zareza naglog
Kad zastaje srce i rastura se slog*

SJA VRIJEME UGLAČANO NA TVOME
RAMENU

*Sja vrijeme uglačano na tvome ramenu
Spokojno počivam u tvojoj juri i kredi
Vrati duboki korijen meni i kamenu
Što patinom ga zelene tvoji cedri*

*Zanos vrtložni vrati meni i vihoru
Dah krošnji i nečujni govor lišću
Tvoji godovi nek rasprskavaju koru
I okov hridi u kojoj sama bit ću*

*Tisuću godina kao začarana iskra
Vrati mi plamen s dna svoje zjene
Što mrazu je žar i rosi kralj*

*Daruj mi smijehom moć vode žive
Ključ bistar izvora iz stijene
Za bijeg iz okna gdje moć me dozivlje*

GREBENOM SI MOME JECAJU I KRIKU

*Grebenom si mome jecaju i kriku
Uz grlo me stežu naprsle riječi
Pod voćnom si opnom šutljivome pliku
Zgnječenu da usnu pelinom izliječim*

*Ko da trneš studen nad tobom se trujem
Naricanjem nježnim. I već sveg te ovih
Suzama razdrtim vjetrom i olujem
Uho je usnulo u kaplji otrovi*

*Glasom kosa noćnog što se prelijeva
Onkraj sluha klikom još nezacjeljivim
Još sam u tvom dahu, još krv moja pjeva*

*Vrelo bilu tvome, još si ti u srži
Pršljena lomnu čašu kad drhtajem živim
Nâ prsima da noć me svijetleću drži*

OD SUZE ŠTO SI MI OTRGNUO NAGLO

*Od riječi tvojih i hulnih i svetih
Mrvim se u zlato i broncu obraza
Slova zagrljena, sjenke raspetih
Iz oka bježe od kliskih odraza*

*Zrcalo je tajno osljepljeno maglom
Sa oltara svelih, sakrivenih, vlažnih
Od suze što si mi otrгнуo naglo
S omče oko vrata kao dragulj lažni*

*Naša soba svijja zuj krila visini
Kud ti lutaš ranjiv sred opakih čini
Sa sebe moj bršljan kidajući grubo*

*I raka je jošte do zvijezde prazna
Pod plećima kao nagrada il' kazna
Klicom travke nježni, nestrpljivi ubod*

SVE JE ISTA LJUBAV I U OKU URE

*Sve je ista ljubav i u oku ure
Vrteškom okreće poludjele sate
Gondole otkida, uzletjele urne
Do čadi kostiju da se sunovrate*

*Ista ljubav strijemi lijanama riječi
Okupanih smislom samo u tvom glasu
U grlu što samo drhtajem priječi
Da procjepi neba tamom ne ugasnu*

*Ista je to ljubav ko blistaj sječiva
Po oštrici odraz naših lica pliva
Niz rijeku spram mirno zaostalih kapi*

*Od jutrošnje kiše. Više nam ne treba
Zgoditak nenadan posljednjega žrijeba
Praštajući sebi širom svijeta raspi*

POROZNA JE DUŠA NA DLANU
MONSTERE

*Meksikanka bujna kosa raspletjenih
Za naše vjernosti i naše nevjere
Iz mladog se lista izvija, zeleni
Porozna je duša na dlanu monstere*

*Kad mi srce kidaš da l' će bez korija
I monstera naša preživjeti rosom
Za radosti graj da l' će suknja njena
Zatitrat u plesu poganskom i bosom*

*I lijane pruža što te ne dosežu
Kao telefonske zamukle glasnice
Ruke zagrljaja izrasle u čežnju*

*Po zelenoj koži te široke pore
Kao u kapima tropske kiše lice
Klorofilom sežem svjetlu u ponore*

OTOPI U SNU ZABORAVNOG PLAMA

*Otopi u snu zaboravnog plama
Mjesečinu pod sledenim snijegom
Budi dječak da ti zacijelim usnama
Koljeno pod davnim kamenim biljegom*

*U tvojoj ruci moja ruka zaleprša
Kao ptica kad je oslobodiš
Val me raspršuje o tvoja prsa
U grmljavini ljetnoj žito bodriš*

*Da klasa — kišom vlat da zamiriše
Djetlić bije — drvo da istjera crve
Ne lijes da zakuča, tužni šimšire*

*Prošlost proriče, ne budućnost znanu
Nevidljiva humci ispod travnate obrve
Zvijezda u kojoj s tobom osvanuh*

KADA MI LAGANO OBRGLIŠ RAMENA

*Kada mi lagano obgrliš ramena
Na cvijet pomislim vrbe il' topole
Kao da sam zračnom strujom ponesena
Što svibanj u zlatni raspršuje polen*

*Kada mi lagano obgrliš ramena
Pred nama svjetlosne godine su hoda
Vrijeme zaglušno u bilu bez mijena
Šutnje u riječi. Tako čuvaš oda*

*Zgasnuća blistave laticice il' kapi
Na usnama toplog neba, tu rasvjetu
Za hod naš daljini gdje duša hlapi*

*Gdjeno ću za tobom kročiti iz tijela
Hrlimo samoćom zajedno k svijetu
Napuštajući prisna prijateljska sijela*

ŽELJI MOJOJ PUSTOJ DA TEBE
UGLEDAM

*Želji mojoj pustoj da tebe ugledam
Narugat se može svatko obijesno
Zar se ne skamenim ko da sam ukleta
Zar srce mi naglo ko pred neizvjesnost*

*Ne zaigra premda znam da je prijevara
Kadgod li sred mutne bujice ulica
Opazim kakvoga tata, opsjenara
Što obmanjuje me maskom tvoga lica*

*Kako samo drsko tvoje kretnje »skida«
I smijeh tvoj besramno i glasno potkrada
Na koncu podmuklo nestane mi s vida*

*Krijuć se sred drugih privida i slika
Lako me prevare sred ovoga grada
Gdje tebe susresti ja ne mogu nikad*

SPAVAŠ S GLAVOM NA MOME
TRBUHU

*Spavaš s glavom na mome trbuhu
Nag pod smolom kao mišićje duba
Svijen kao noć u prijetoj uhu
U svoje te disanje rušim budna*

*Spavaš s glavom ispod mog pojasa
U plač detinji neka san ti prodre*

*Razlijeva se bezglasan i jasan
Da te smrtnog vječni izvori obodre*

*I u mome tijelu ti bi opet htio
Da šum krvi cijelog tamom oblije te
Tajnovitog kao nerođeno dijete*

*Kao da iz moga tijela ne bi tiho
S vrpce sna što lebdi o majčinu pupku
Nikad u svjetlosnu izronio kupku*

KAKAV MI PRADAVNI TO DARUJEŠ
UMOR

*Kakav mi pradačni to daruješ umor
U grozdu nebeskom prezrela sazviježda
Tragove, zvijeri brišeš mojom šumom
Lovcu poganskome sa sklopljenih vjeda*

*Moja se stijena troši u pijesak
Na dnu riječnome pod sunčevom šudom
Stoljetni moj zanos tamni kao bljesak
Freske sakrivene poda zlatnim skutom*

*Umorna sam kao tlo što se sliježe
Da počinem tvome snu ispod obloga
Do pepela svoga, do čadi dosežem*

*Do leptirskog praha laganome ništa
Do tabana svježih budućega boga
Do tragova bivših vatri i ognjišta*

JESAM LI TU GDJE ME TVOJA RUKA
GRIJE

*Jesam li tu gdje me tvoja ruka grije
Jesam li tu gdje i tvojom kožom dišem
Ili tamo gdje se k tebi moj srok vije
Gdje bih riječi prisne htjela da zapišem*

*Dok putovima pjesme za tobom lutam
U odsutnom pogledu možda te gubim
Dok sanjam o tebi i za maštom plutam
Misliš li da odveć rasijano ljubim*

*I ne znam kad sam sebi i tebi bliže
Kad iskriš se u meni žarom pjesama
Pa bespućem riječi svoje dane nižem*

*Il' kada toplina tvogoga zatiljka
Mraz noćni otapa da ne bi besana
Uzdrhtala sa mnom usamljena biljka*